

EEN STAD
UNE AMBITION
ONE FUTURE

**één stad
une ambition
one future**

Verkiezingsprogramma *sp.a* Brussel 7 juni 2009

www.spabrusseel.be

COLOFON

Eerste druk mei 2009

Tekst: de leden van sp.a

Inspiratie: Brussel en zijn inwoners

Dank aan alle leden en medewerkers die gedurende maanden gewerkt hebben aan het programma.

Wil je een eigen exemplaar?

Stuur een mail naar brussel@s-p-a.be met je gegevens

en we zorgen ervoor.

sp.a **Brussel** **ÉÉN STAD**
UNE AMBITION
ONE FUTURE

EEN VISIE

Hoe kan Antwerpen
Barcelona zijn
als Brussel
weigert Madrid te zijn?

(Patrick Janssens, burgemeester van Antwerpen)

sp.a wil een Brussel met ambitie, bestuurd door politici met een visie. Een stedelijk bestuur met minder politici en meer verantwoordelijkheden. Eenvoudigere structuren, die niet bestaan omwille van de structuur zelf, maar omdat de armoede een schande is, gezinnen meer zekerheid nodig hebben, de Brusselaars meer veiligheid, kinderen meer en betere scholen, fietsers snellere fietspaden, bussen snellere busbanen. *sp.a* wil een stad waar Brusselaars trots op zijn, waar bezoekers uit de hele wereld graag naartoe komen. Een stad met een even bruisende als diverse culturele activiteit en met een kunsten- en architectuurbeleid met internationale uitstraling. Een stad met één gedeelde visie op kwaliteitsonderwijs voor iedereen, met voldoende flexibele opvang voor hun kinderen. De bouwstenen van de stad zijn de mensen.

Een verkiezingsprogramma staat niet op zich, maar wordt gedragen door mensen. Van alle partijen is vooral de lijst van *sp.a* een toekomstlijst, een stadslijst, met kandidaten die de stad ademen en de stad weerspiegelen. Pascal Smet en zijn ploeg hebben het denken over Brussel veranderd, maar ook het beleid in Brussel. Wie meer gelooft in daden dan in beloften kan een overzicht van de realisaties van Pascal Smet vinden op www.250werkenvanpascalsmet.be. Wie liever van de kandidaten zelf hoort wat ze denken, vindt hun namen en contactgegevens achteraan in deze brochure. Wie liever het volledige programma leest, vindt het op www.spabrussel.be

LEVEN, WERKEN EN WONEN IN BRUSSEL

**De kinderen van nu
zijn de bouwstenen
van de stad van morgen.**

Vrijdag 13 februari 2009. Een man heeft zijn gehuurde camper voor een Nederlandstalige school in Brussel gezet. Hij wil zijn zoontje inschrijven in de 1ste kleurterklas. De man breekt een triest record: nooit eerder stond een ouder zo lang voor een school te kamperen: Nederlandstalige ouders kunnen hun kind pas inschrijven op 2 maart: 17 dagen later. ZEVENTIEN DAGEN LATER.

Iedereen schreeuwt moord en brand. Er moeten meer scholen komen. Zo kan het niet langer. Dat vinden wij ook, maar ...

De capaciteit van het onderwijs in Brussel moet inderdaad hoog en daarom moeten het gewest en de Franse en Vlaamse Gemeenschap een investeringsplan opstellen voor de renovatie van de bestaande scholen en de bouw van nieuwe scholen.

Wij willen een centrale inschrijvingsprocedure om willekeur te vermijden.

Er moeten meer en betere Franstalige scholen komen. Nu kiezen Franstalige of anderstalige ouders vaak voor een Nederlandstalige school omdat ze vluchten uit het Franstalige onderwijs, niet uit een bewuste en positieve keuze. Zo'n kwaliteitsvol Franstalig onderwijs is in de eerste plaats de verantwoordelijkheid van de Franse Gemeenschap. Maar ook de Vlaamse Gemeenschap kan mee investeren in omkadering, opleiding, materiaalontwikkeling voor de lessen Nederlands enz.

Het dochtertje van Lise en Geert, Nora, zit in een Nederlandstalige school, maar ze woont in een voornamelijk Franstalige wijk. Ze spreekt al een aardig woordje Frans. Op een dag bestelt ze zelf bij de slager om de hoek: "Bonjour monsieur, je veux deux kippeboutjes". Om te vermijden dat Nora meer van dat koeterwaals begint te spreken, willen Lise en Geert hun dochter naar een meertalige school sturen, zodat ze een aantal vakken in het Frans

krijgt. Een kleinschalig pilootproject niet te na gesproken, is er niet veel aanbod.

Het onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap moet ook meertalig onderwijs kunnen aanbieden. Kinderen die buiten de schooluren veel Nederlands spreken, volgen een aantal taakvakken in het Frans: aardrijkskunde bijvoorbeeld of biologie. Kinderen die niet genoeg Nederlands kennen, krijgen minder uren Frans en meer uren Nederlands.

In de Nederlandstalige scholen moeten er genoeg Nederlandstalige kinderen zitten. Het streefdoel is dat minstens 1 op 4 van de kinderen het Nederlands als thuistaal heeft.

sp.a wil kwaliteitsvolle buurtscholen, scholen waar de opvang voor de schooluren gratis is. Wij willen schoolplicht vanaf 4 jaar.

Als kind van geschoolde ouders doorloopt Nora wellicht zonder al te veel problemen de middelbare school. Voor veel Brusselse kinderen is dat jammer genoeg niet zo.

Wij willen dat het aantal jongeren zonder diploma secundair onderwijs daalt van 24% nu tot maximum 10% in 2020. Elke jonge man of vrouw in het gewest moet een nuttige kwalificatie hebben.

Het Brussels gewest kan de gemeenschappen bijsturen in het onderwijsaanbod en in de investeringen van de scholen. Op die manier wordt het onderwijsaanbod beter afgestemd op de noden van de Brusselse arbeidsmarkt.

Het gewest coördineert de controle op de leerplicht en werkt daarbij samen met de gemeenschappen, politie en justitie. In sommige gevallen moeten ouders gestraft worden als zoon- of dochterlief

blijft spijbelen. Het jeugdparquet moet meer en sneller optreden tegen hardnekkige spijbelaars. Meer patrouilles van wijkagenten halen spijbelende jongeren uit parken, metrostations en winkelcentra. Maar naast repressie is ook preventie heel belangrijk. Die preventie, maar ook het aanbieden van korte en langere time-outs is de verantwoordelijkheid van de Gemeenschapscommissies.

Meester Manu heeft een moeilijke klas: de kinderen zijn niet te motiveren, ze luisteren niet, zitten mekaar voortdurend in de haren. Na zijn jarenlange inzet in een Brusselse school heeft meester Manu er genoeg van. Hij denkt er zelfs aan te stoppen. Tot hij in een Gentse school aan de slag kan en naar Gent verhuist.

Leraren in Brussel moeten een premie krijgen tot maximum € 200 netto per maand omdat lesgeven in een grootstedelijke context moet beloond worden. Leraren die in Brussel komen wonen, krijgen een extra woonpremie van € 250 per maand.

Alle leraren in opleiding moeten ook minstens 1/3 van hun stage lopen in een school met kinderen van diverse origine. Een pas afgestudeerde leraar moet verder begeleid worden als hij in een school terechtkomt met kinderen van diverse origine. We willen een ondersteuningsprogramma dat elke (niet-Brusselse) leraar de kans geeft Brussel te leren kennen.

Sport, cultuur en jongeren: de toekomst is aan ons, Brusselaars!

Kaat speelt bij een amateur vrouwenvoetbalploeg. De ploeg is lid van de federatie van Vlaams-Brabant. Als Nederlandstalige ploeg hebben ze geen andere keuze omdat er in Brussel onvoldoende

Nederlandstalige ploegen zijn. Gevolg: in de competitie speelt de ploeg tegen ploegen uit Vlaams-Brabant. Afgelopen dinsdag was het nog prijs: om 20u op verplaatsing naar Gooik. Pas tegen middernacht was Kaat thuis.

Competities op amateurniveau moeten territoriaal georganiseerd worden. Er moet een samenwerkingsprotocol komen tussen de Gemeenschappen voor gemeenschappelijke competities tussen clubs die door een andere gemeenschap zijn gesubsidieerd. Een gezamenlijke strategie van de Vlaamse en de Franse Gemeenschapscommissie moet ervoor zorgen dat zoveel mogelijk Brusselaars aan sport kunnen doen in hun eigen stad.

Kaat traint elke donderdag met haar ploeg. Om 22u! Niet dat ze daarvoor gekozen hebben; vroeger op de avond is geen enkele zaal in de buurt vrij.

Er moeten polyvalente zalen worden bijgebouwd, maar eerst willen we de bestaande infrastructuur in kaart brengen. Die nieuwe zalen zijn toegankelijk voor jongeren uit de buurt.

Sportzalen in scholen kunnen bijgebouwd of vernieuwd worden met steun van de VGC, op voorwaarde dat kinderen en verenigingen uit de buurt er kunnen sporten.

Door de hoge exploitatiekost en de strenge milieunormen worden zwembaden meer en meer recreatiebaden. Voor clubs zijn die onbetaalbaar en ontoegankelijk. We willen nagaan of we kleinschalige oefenbaden (15 op 5m) kunnen bouwen op onderwijscampussen of in wijken waar verschillende scholen liggen, die nu in geen enkel bestaand zwembad terecht kunnen.

Marianne en Stef wonen al jaren in Brussel. Ze wonen er graag.

En ze zijn ook van plan er te blijven wonen. Tot hun eerste kindje wordt geboren. Eerst willen ze nog in Brussel blijven, maar met een tweede kindje op komst, kiezen ze toch voor de groene rand rond Brussel.

Er moeten meer en betere, groene speelpleinen komen in Brussel. Wij willen daarom een gecoördineerd speelruimtebeleid. Schoolspeelplaatsen en braakliggende terreinen worden op een creatieve manier ingericht en kinderen uit de buurt kunnen er spelen. In sociale wooncomplexen is er genoeg binnen- en buitenspeelruimte. Via publiek-private samenwerking bouwt het gewest een grote binnenspeelruimte.

Jongeren vragen meer polyvalente zalen die veilig, goed geïsoleerd en goedkoop zijn om er fuiven in te organiseren. Gemeenschapsinfrastructuur moet zo veel mogelijk toegankelijk zijn voor hen. Als ze een activiteit organiseren, moeten ze administratieve en financiële steun krijgen.

In Europa hebben mobiele speelpleinwerkingen in een vrachtwagen, een bestelwagen of een caravan hun nut bewezen. Zo'n mobiel speelplein gaat in 1 week naar 5 buurtpleintjes. Onder begeleiding van gekwalificeerde animatoren kunnen kinderen uit de buurt er spelen.

Studenten hebben recht op inspraak in beleidsmaatregelen van het gewest. Daarom moet er een officiële koepel van Brusselse studentenraden worden opgericht met vertegenwoordigers uit elke instelling.

Elke Brusselse student heeft dezelfde studentenkaart, waar hij ook studeert. De kaart biedt kortingen in cultuur- en sportvoorzieningen, maar ook in winkels en restaurants. Zo sluiten studenten zich niet op in hun campussen, maar trekken ze de stad in.

Tania wil met haar vrienden naar een voorstelling in het Théâtre National in Brussel. Via de Vlaamse Gemeenschap vraagt ze cultuurwaardebonnen aan. Tevergeefs. Het Théâtre National is een Franstalige instelling. Dat de voorstelling in het Nederlands is, gebracht door een Vlaams gezelschap speelt geen rol. "Nee mevrouw, hier staat ..." Tania is allang weer weg. Ze zal wel naar de film gaan.

Wij willen de cultuurwaardebonnen en Kwartslag uitbreiden naar andere instellingen in de stad, niet alleen de Vlaamse.

In Brussel moet een cultureel intendant komen, een beetje te vergelijken met de Bouwmeester, maar dan voor cultuur. Die cultureel intendant tekent een gemeenschappelijke artistieke en culturele visie uit voor Brussel.

Meertalige stedelijke culturele initiatieven zoals Bxl Bravvo, Zinneke Parade, KunstenfestivaldesArts moeten gewestelijk ondersteund en gefinancierd worden.

Brusselse theaterhuizen en de opera zorgen in het weekend voor kinderopvang zodat jonge gezinnen ook naar voorstellingen kunnen.

Het gewest wordt bevoegd voor alle materiële erfgoed van de regio, om te vermijden wat er nu gebeurt met het Stoclethuis. Het gewest is bevoegd voor het huis, maar niet voor de waardevolle jeugdstilinboedel.

De meeste Europese hoofdsteden hebben naast 1 nationale be-waarbibliotheek, ook een stedelijke verblijfsbibliotheek. Brus-sel heeft die niet. Door de versnippering van bevoegdheden blijft Brussel hangen in 19 gemeenteprojecten in plaats van 1 stadsproject.

LEVEN, WERKEN EN WONEN IN BRUSSEL

Voor mensen die niet naar de bibliotheek kunnen gaan, wordt een huis-aan-huisbibliotheek georganiseerd. Het boekenbende-aan-huis project voor jongeren die anders niet in de bib komen, wordt uitgebreid.

Brussel moet een leefbare en betaalbare stad zijn.

Alle Brusselaars hebben recht op een gezonde en betaalbare woning in een aantrekkelijke, kwaliteitsvolle en veilige leefomgeving.

We willen 1 huisvestingsmaatschappij: dankzij een centraal inschrijvingssysteem wordt een geschikte woning gevonden voor elke kandidaat-huurder. De inschrijving in het systeem gebeurt via de lokale Woonwinkels. Overal gelden dezelfde criteria.

Er moeten 6500 sociale woningen bijkomen en evenveel woningen voor de middenklasse, in eerste instantie door leegstaande of vervallen panden van de overheid én van de privésector te renoveren. Leegstaande kantoren zonder toekomst moeten worden omgebouwd tot woningen.

Wie langer dan 5 jaar op een sociale woning wacht, krijgt een huurtoelage om een kwaliteitsvolle woning te huren.

We streven naar een sociale mix in de wijken.

Nieuwe of verbouwde sociale woningen zijn zoveel mogelijk pas-siefhuizen, die voorzien in hun eigen energieverbruik.

De Brusselse Huisvestingsmaatschappij stelt typehuurcon-trac-

ten en referentiehulprijzen op. Eigenaars die deze referenties gebruiken en van wie de woning voldoet aan de eisen van de Huisvestingscode, krijgen het Brusselse kwaliteitslabel. Fiscale stimuli moeten eigenaars overtuigen om gebruik te maken van dit systeem. Een eigenaar met het label kan zijn woning op de markt brengen via de Woonwinkels.

Nieuwe woonvormen worden gestimuleerd, zoals bijvoorbeeld appartementen die kleiner gemaakt worden als de kinderen uit huis zijn, kangoeroewonen en vormen van co-housing.

De Wooncode voorziet dat eigenaars van slecht geïsoleerde woningen, hun woning eerst moeten renoveren voor ze die kunnen verhuren. Renoveren ze niet, dan wordt de huurprijs geblokkeerd. De verhuurders van slecht geïsoleerde huizen moeten hun huis in beheer kunnen geven aan een Sociaal Verhuurkantoor in ruil voor renovatie.

Brussel moet een veilige, nette en groene stad zijn.

Victoria's dag kan niet meer stuk. Het is prachtig lenteweer en ze vertrekt over een half uur met de TGV naar Parijs. Maar terwijl ze staat te wachten aan een oversteekplaats vlakbij het Zuidstation wordt ze hardhandig op de grond geduwd door een gauwdief en van haar handtas beroofd. Ze is alles kwijt: haar geld, bankkaarten, paspoort, treintickets, gsm. Ze heeft ook haar pols gebroken.

Wij willen dat iedereen op elk moment van de dag op straat kan én durft komen.

Wij willen meer agenten op straat die Brussel goed kennen. De Brusselpremie (nu ongeveer € 250/maand) moet verdubbelen voor de agenten die in Brussel komen wonen.

Er moeten meer fietspatrouilles komen: minstens 20% van de agenten op straat moet op de fiets zitten. De wijkagent moet in ere hersteld worden.

Inbraak in woningen en auto's en beschadiging van auto's zijn een verschrikkelijke plaag in Brussel. Daders moeten vervolgd en opgepakt worden.

Er moet onmiddellijk gereageerd worden als jongeren iets mispeuteren. Hoe sneller ze gestraft worden, hoe groter het effect. Na hun aanhouding moeten jongeren begeleid worden.

Verkeersveiligheid blijft een topprioriteit. Tegen 2015 moeten alle zwarte punten weggewerkt zijn. Het aantal verkeersdoden moet dalen met 25%.

Illegale graffiti- en tagspuiters moeten streng gestraft worden. Er moet een betere coördinatie komen van het antigraffitibeleid binnen het gewest. Wie zich niet aan de regels houdt, moet overal op dezelfde manier gestraft worden. Een speciaal interventieteam van Net Brussel haalt de illegale graffiti onmiddellijk weg. We willen anderzijds een duidelijk kader en meer plaats voor street art. Graffitikunstenaars moeten openbare ruimtes krijgen waar ze op kunnen tekenen en schilderen. Een prachtig voorbeeld daarvan is de gigantische graffiti muur aan tramhalte De Wand.

Brussel moet investeren in vrijwillige burenbemiddelaars. Zij moeten samen met andere vrijwilligers, zoals straathoekwerkers en andere "médiateurs", een aangepaste opleiding krijgen in bemiddelingstechnieken. De opleiding wordt georganiseerd door het gewest.

Asociaal gedrag tegenover minderheden zoals holebi's is voor ons onaanvaardbaar. Wij willen daarom holebi-organisaties in het algemeen, en allochtone holebi-organisaties in het bijzonder verder steunen.

Brussel is een mooie stad, maar niet altijd een schone stad. Om van Brussel een nette stad te maken, moet de overheid genoeg voorzieningen bouwen: openbare toiletten, containerparken, vuilbakken. Als die voorzieningen er zijn, is het aan de burger om de stad net te houden. Als hij dat niet doet, willen we hem streng straffen met administratieve boetes of alternatieve straffen. Die straffen moeten overal in Brussel dezelfde zijn.

Ahmed woont in Molenbeek. Met zijn 5 broers en zussen en zijn ouders is het vaak erg druk in hun kleine appartement. Daarom gaat Ahmed veel buiten spelen. Op straat. Want hij heeft geen andere keuze. Het dichtstbijzijnde park is Scheutbos en dat is toch een half uur stappen van bij hem thuis.

Iedereen heeft recht op een beetje groen op wandelafstand (400m). In dichtbevolkte gebieden moeten daarom braakliggende terreinen onteigend worden om er kleine, publiek toegankelijke tuintjes aan te leggen. Petanquebanen en schaaktafels zorgen voor ontspanning en sociale cohesie.

Er komt een parkverantwoordelijke in elk park.

Meer water op en naast de straat: bij de heraanleg van straten, pleinen en perken moeten er meer fonteinen, vijvers, waterpartijen en stromend water (zoals op de Kolenmarkt) komen. Zij dragen bij tot het gevoel van rust in de stad. Er moet een actieplan komen om regenwater op een andere manier af te voeren dan via dure collectoren: doorlaatbare klinkers, grachten, stukjes groen en

kleine vijvers zorgen voor een natuurlijke opvang en doorsijpeling van regenwater.

Een eerlijk en innovatief energie- en milieubeleid.

Wij willen enerzijds energie betaalbaar houden voor de Brusselaars en anderzijds voor hen de mogelijkheden creëren om zuinig om te springen met energie. Het Brussels gewest én de 19 gemeenten moeten tegen 2020 klimaatneutraal zijn.

Het principe 'de vervuiler betaalt' mag in de praktijk niet afglijden naar 'wie betaalt mag vervuilen'.

Elke Brusselaar krijgt per jaar 100 kWh gratis elektriciteit. Dat is vooral in het voordeel van wie weinig verbruikt.

De elektriciteit-, gas- of waterstand moet elk jaar worden opgemeten.

Er moeten budgetmeters komen voor mensen die moeite hebben om hun energiefactuur te betalen.

Iedereen heeft recht op een gratis energiescan.

Er moeten ploegen "energiesnoeiers" worden opgericht. Dit zijn langdurige werklozen die de mensen technieken aanleren om op een eenvoudige manier energie te besparen.

Net als in Oostende moet Brussel een energiebesparingsbedrijf oprichten. Mensen die willen investeren doen om energie te besparen, kunnen er renteloos een lening aangaan.

De energieprestatie van een huis moet opgenomen worden in het kwaliteitslabel van die woning. Zo kennen nieuwe huurders of kopers “de verborgen kosten” van het huis.

De ambitie om te werken aan en in een ondernemende stad.

Mohamed is ontslagen. Aanvankelijk tilt hij niet te zwaar aan zijn ontslag. Met zijn ervaring komt hij toch snel weer aan de bak, denkt hij. Het loopt anders. Niet dat hij niets onderneemt. Hij pluist alle jobpagina's uit. Talrijke interviews heeft hij afgelegd. Maar telkens komt hij van een kale reis terug. Langzaam maar verliest hij de moed, geraakt hij geïsoleerd en komt hij niet meer buiten.

Er zijn in Brussel te veel mensen als Mohamed. **In februari 2009 telt het Brussels gewest bijna 100.000 werkzoekenden. De werkloosheidsgraad in Brussel bedraagt bijna 20%. Dat is één van de hoogste cijfers in Europa. Als het beleid niet snel ingrijpt, gaat een groeiende generatie jongeren een leven tegemoet zonder eerlijke kansen op werk, ontwikkeling en sociale erkenning.**

Versnelde investeringen in infrastructuur en publieke ruimte kunnen op korte termijn voor werkzekerheid zorgen bij laaggeschoolden. De volgende 5 jaar moet meer dan ooit een investeringslegislatuur zijn: € 1,5 miljard voor vernieuwing van het rioleringsnet, € 2,5 miljard om passiefscholen te bouwen, € 2,5 miljard voor 3 nieuwe metrolijnen, 2 tram/treinlijnen, 5 tramlijnen.

Er moeten jobs voor laaggeschoolden gecreëerd worden in de horeca, het toerisme, de kringloop- en de lokale economie, evenals in de ecobouw.

Nieuwe bedrijven worden aangetrokken door te investeren in citymarketing, kwalitatieve diensten, goede bereikbaarheid, een sterke infrastructuur en een gunstig imago.

Er moet krachtig worden opgetreden tegen discriminatie in welke vorm dan ook.

De Brusselse economie moet versterkt worden. Nu zijn wij te afhankelijk van de aanwezigheid van de Europese instellingen, is er te weinig gekwalificeerd personeel (in de ICT-sector alleen al geraken 3000 vacatures niet ingevuld) en zijn er te veel administratieve functies. Brussel scoort slecht op gebied van onderzoek en ontwikkeling en er zijn te weinig ongeschoolde arbeidsplaatsen. Er is een kwetsbare commerciële sector en heel veel horeca.

Er moet meer gekwalificeerd personeel komen. Wij willen daarom een Brussels onderwijsplan dat het onderwijs afstemt op de arbeidsmarkt.

Sven wil een restaurant openen in de Lakensestraat in het centrum van Brussel. Zijn vader wil hem financieel steunen. Hij woont in Vlaanderen en denkt dat hij die financiële steun kan aftrekken van zijn belastingen. Niet dus. Mocht Sven in Vlaanderen een zaak beginnen, zou de financiële steun van zijn vader wel aftrekbaar zijn. Maar Sven heeft het “ongeluk” een zaak te willen starten in Brussel.

Wij willen dat de Vlaamse Win-Winlening ook van toepassing is in Brussel. KMO's in Brussel moeten meer gesteund worden en daarbij moet rekening gehouden worden met het multiculturele karakter van Brussel. Mensen van Marokkaanse origine zijn goede slaggers, wij willen ervoor zorgen dat zij ook in Ukkel of in Watermaal een slagerij kunnen openen en niet alleen in Molenbeek of Anderlecht waar ze mekaar wegconcurreren. Op die manier is er in elke wijk minstens 1 bakker, 1 slager, 1 kruidenierszaak.

Grote winkelcentra zoals in de VS kunnen niet. Als er winkelcentra bijkomen, zijn dat er van de nieuwe generatie: goed te bereiken met het openbaar vervoer, energie-efficiënt, in de stad geïntegreerd, architecturaal vernieuwend.

Veel bedrijven blijven weg uit Brussel door de administratieve rompslomp. Een vergunning krijgen duurt veel te lang en de procedure is te complex. Bovendien is het onduidelijk welke gemeente welke vergunning aflevert. De stedenbouwkundige- en milieuvergunning moeten samengevoegd worden tot 1 vergunning, afgeleverd door het gewest. Een particulier moet de beslissing binnen de 3 maanden krijgen, een bedrijf binnen de 6 maanden.

De fiscale druk in het gewest moet omlaag, nu ligt die 50% hoger dan in de rand. De gemeentelijke belastingen op bedrijven moeten in heel het gewest dezelfde zijn.

De terreinen van de voorhaven zijn voorbehouden voor recreatie, met onder meer een openluchtwembad. Verder weg van Brussel kunnen bedrijven komen die jobs creëren voor Brusselaars en die goederen over het water vervoeren voor de stad.

De huidige crisis versterkt nog het belang van een activeringsbeleid in Brussel. Meer mensen moeten aan het werk om kansarmoede te bestrijden, om kansen te creëren op maatschappelijke ontplooiing en integratie, om maatschappelijk isolement te vermijden.

Maar om te activeren zijn, er passende jobs nodig en daar wringt het schoentje. Het aantal jobaanbiedingen daalt door de crisis en tegelijkertijd vallen er ontslagen. Wij willen dat iedereen op actieve leeftijd een volwaardige en passende job uitoefent voor een goed loon.

De arbeidsbemiddelingsdienst Actiris moet nog meer gedecentraliseerd worden. In elke gemeente of wijk moet een jobhuis zijn. Zo'n jobhuis is een aanspreekpunt voor inschrijving, bemiddeling, opleiding enz.

Het aantal bemiddelaars per werkzoekende moet verdubbelen.

Via opleidingsprogramma's worden laaggeschoolden opgeleid om wegen, pleinen, bermen, parken, gebouwen, haltes van het openbaar vervoer enz. te onderhouden. Elke aannemer die voor de overheid werkt, werft Brusselaars aan.

In de laatste jaren van hun opleiding moeten leerlingen de helft van hun stage in Brusselse bedrijven lopen.

Er is nood aan een strengere controle op zwartwerk in Brussel en aan een systematische bestraffing van sociale en andere fiscale fraude.

**Sport, cultuur en jongeren:
de toekomst is aan ons,
BRUSSELAARS!**

WELZIJN IN BRUSSEL

Voor *sp.a* is de strijd tegen de armoede een prioriteit. De strijd tegen armoede is een strijd voor meer gelijkheid en eerlijke kansen en moet op verschillende fronten gevoerd worden. We moeten voorkomen dat mensen in de armoede terechtkomen en als het dan toch gebeurt, ervoor zorgen dat ze eruit geraken.

We pleiten voor een grotere solidariteit tussen het Brussels gewest en de Europese Unie, de federale staat, de gewesten en gemeenschappen en de provincies Vlaams- en Waals-Brabant.

Wij willen 1 OCMW & 1 sociaal loket voor alle Brusselaars. Als de 19 OCMW's opgaan in 1 centrale structuur, worden de tekorten van de OCMW's niet meer door de gemeenten apart gedragen maar door heel het gewest. Zo zijn inwoners van rijke gemeenten solidair met inwoners uit de armere gebieden en heeft iedereen dezelfde rechten.

Onze ambitie: de armoede bestrijden.

In afwachting van de fusie van de 19 OCMW's willen we dat de OCMW's beter samenwerken. Nu moeten mensen telkens een nieuw dossier indienen als ze binnen Brussel verhuizen. Wij willen ook dat de schepen van Sociale Zaken automatisch OCMW-voorzitter is.

Te vaak verliezen mensen allerlei voordelen (goedkope huisvesting, gratis openbaar vervoer, goedkope medicijnen enz.) als ze gaan werken. In plaats van sociale voordelen te koppelen aan het statuut, willen wij ze koppelen aan het inkomen.

Je zou het hem niet aangeven, maar ooit was Jean een succesvolle zakenman. Na een vechtscheiding raakt hij aan lager wal en

belandt als bedelaar in de Brusselse straten. Hij slaagt er maar niet in om uit de armoede te geraken en moet de eindjes aan mekaar knopen met bedelen.

Het daklozenbeleid moet alles in het werk stellen om daklozen uit hun isolement te halen en hen opnieuw aan onze samenleving te laten deelnemen.

We willen re-integratiewoonprojecten opstarten in prefabwooncomplexen waar daklozen onder begeleiding een langere periode kunnen wonen (zoals de containerwoningen voor studenten in Gent & Amsterdam).

Voor daklozen met psychiatrische problemen moet geïnvesteerd worden in psychiatrische zorg, verslavingsproblematiek moet professioneel aangepakt worden.

De noodopvang voor daklozen is bijzonder moeilijk te organiseren in elk van de 19 OCMW's afzonderlijk. De noodopvang moet zeker in de winter gecentraliseerd en gecoördineerd worden.

De oprichting van een sociaal hotel moet worden ondersteund. Het sociaal hotel is bedoeld voor mensen die een huis zoeken en die in de overgangperiode op zoek zijn naar een tijdelijke woonst en geen beroep willen doen op de sociale sector. Zo worden ze niet het slachtoffer van huisjesmelkers. Het initiatief is privaat en zelfbedruipend.

Zorgen voor het welzijn van iedereen.

In zowat alle sectoren van de welzijnszorg (de gehandicaptenzorg, de kinderopvang, rusthuizen, geestelijke gezondheidszorg) is er een tekort aan opvangplaatsen, aan middelen voor nieuwe infrastructuur en aan begeleidingsmogelijkheden.

Wij willen dat alle gezinnen kinderen en werk kunnen combineren en actief deelnemen aan de samenleving. Daarom moet kinderopvang een recht zijn. De kinderopvang moet voor iedereen betaalbaar en kwaliteitsvol zijn.

Er moeten voldoende plaatsen zijn en een deel moet flexibel zijn, zodat ouders die in ploeg werken of onregelmatige werkuren hebben, ook van het aanbod kunnen genieten.

Er wordt een centraal informatie- en inschrijvingspunt voor kinderopvang opgericht met 3 opdrachten: een centrale registratie uitbouwen voor inschrijvingen, informatie geven over verschillende vormen van kinderopvang en een centrale babysitdienst met centraal telefoonnummer invoeren.

Jan is 40 en mentaal gehandicapt. Tot nu toe zorgden zijn ouders voor hem. Tot de vader van Jan overlijdt en zijn moeder de zorg voor Jan niet meer aankan. Jan wordt noodgedwongen in een rusthuis geplaatst tussen dementerende bejaarden. Tot er een plaats is in een gespecialiseerd centrum. Over een jaar, als hij geluk heeft...

Wij willen een globaal beleidsplan geestelijke gezondheidszorg met doelstellingen op lange termijn en richtlijnen voor een betere samenwerking met andere partners.

Een bicommunautair Brussels aanmeldpunt ondersteunt mensen met een handicap in hun zoektocht naar hulp.

Om mensen met een handicap zelfstandig te laten wonen, moet er een inhaaloperatie komen voor de bouw en verbouwing van aangepaste woningen.

Voor ouderen moet geïnvesteerd worden in extra serviceflats en in woonprojecten zoals kangoeroewonen, waarbij jonge gezinnen in 1 huis wonen met een of meerdere ouderen.

We pleiten voor de fusie van de IRIS-ziekenhuizen tot 1 openbaar ziekenhuis, zoals in Antwerpen gebeurd is. Nederlandstalige patiënten moeten overal terechtkunnen in het Nederlands.

Leven in diversiteit: Brussel is van iedereen.

Brussel is allang niet meer de stad van Nederlandstalige en Franstalige Belgen, het is een samenleving die uniek is in Europa: een mengelmoes van gezichten, opvattingen, culturen en ideeën. **sp.a** gelooft in die rijkdom. Onze bewuste keuze voor een positieve benadering betekent niet dat we blind zijn voor de nadelen van samenleven van veel verschillende bevolkingsgroepen in 1 stad. Die nadelen moeten worden aangepakt en zijn geen reden om te pleiten voor een samenleving waarin verschillende monoculturen naast elkaar leven.

Het doel van een integratiebeleid is dat iedereen deelneemt aan de maatschappij. Wij willen dat nieuwkomers Brusselaar willen, kunnen, mogen maar ook moeten zijn, m.a.w wij kennen rechten toe, maar ook plichten.

Ook Brussel heeft nood aan 1 inburgeringstraject, niet om mensen weg te jagen maar om ze te helpen, ze wegwijs te maken. De cursus is verplicht omdat samenleven in deze stad niet vrijblijvend is.

Discriminatie valt soms moeilijk te bewijzen. Wij willen steekproeven en praktijktesten op voorwaarde dat ze wetenschappelijk onderbouwd zijn.

LEVEN IN DIVERSITEIT: BRUSSEL IS VAN IEDEREEN.

BRUSSEL VERDIENT BETER

**Beter besturen
met minder structuur
(en minder politici).**

Brussel is een stad en geen staat. De complexe bestuurlijke organisatie en de vele overheden en politici met soms dezelfde bevoegdheden, zijn vaak een rem op een doortastend, eenduidig en zichtbaar stedelijk beleid. Eenvoud in de structuren en in het beleid maakt dingen weer mogelijk in Brussel en niet onmogelijk, zoals nu zo vaak gebeurt. **Brussel lijkt vaak op een zandbak, waar politici mekaars potjes afnemen in plaats van samen een mooi zandkasteel te maken.**

Wij willen minder politici met uitvoerende functies. Mensen weten niet meer wie verantwoordelijk is voor wat.

Wij willen 1 stad met 1 burgemeester die ook de minister-president is van het gewest én voorzitter is van 1 politiekezone. Bevoegdheden zoals mobiliteit, parkeerbeleid, ruimtelijke ordening, grote stedenbouwkundige projecten, fiscaliteit, economie, werk, citymarketing, veiligheid enz. worden sowieso overgeheveld naar het gewest. Lokale besturen voeren dan alleen maar gedecentraliseerde taken uit. Alle blokkeringsmogelijkheden van gemeenten tegenover het beleid van het gewest worden uitgeschakeld. Het beste voorbeeld van zo'n blokkering is wat er gebeurt rond het Flageyplein in Elsene. De plaatselijk burgemeester ligt al een heel jaar dwars, omdat op het Flageyplein parkeerplaatsen zijn verdwenen. Daarom laat hij toe dat auto's parkeren op het naburige Heilig Kruisplein, dat ook verkeersvrij gemaakt is.

Als Louise naar haar ouders in Alsemberg gaat, neemt ze de tram. Midden op de Alsembergsesteenweg stopt de tram en moet iedereen overstappen op een bus van De Lijn. Want de tram uit Brussel rijdt niet tot in Alsemberg...

Wij willen meer en betere samenwerking tussen Brussel en de regio errond op de volgende gebieden: promotie in het buitenland, economische en stedelijke ontwikkeling, arbeidsmarkt, bereik-

baarheid, kwaliteit van het leven en het leefmilieu en solidariteit. Het onthaalbeleid voor nieuwkomers, het gezinsbeleid, het onderwijs, de opleiding en vorming moeten gecoördineerd worden door het gewest.

De federale staat, Europa, het Vlaamse en het Waalse gewest moeten meer investeren in stadsvernieuwing en infrastructuur van Brussel, Brussel dat de belangrijkste tewerkstellingspool en bron van welvaart is van het land. Elke eis tot herfinanciering van het gewest moet gekoppeld worden aan een efficiënt beheer van de beschikbare middelen.

De fiscale druk op de inwoners van Brussel moet naar beneden. Wonen in de stad wordt fiscaal aangemoedigd door een stadskorting.

Wij vinden dat een gedwongen gemeenschapskeuze niet te rijmen valt met een geïntegreerd stedelijk beleid. Brussel moet verenigd worden en niet verdeeld: we willen bijvoorbeeld geen gezondheidszorg met 2 snelheden, maar gelijke rechten voor alle Brusselaars.

Wij willen gewestelijk stemrecht (mét opkomstplicht) voor iedereen die in Brussel woont: EU of niet-EU.

Nog niet zo lang geleden kreeg de KVS een brief in de bus van een boze theaterliefhebber uit Diksmuide. Niet omdat hij het laatste stuk van de KVS ondermaats vond en zijn geld terugwilde. Neen, de man uit Diksmuide was boos omdat hij het programma van de KVS in het Engels had gekregen. Hij vond het een schande dat hij als Vlaamse belastingbetaler daarvoor moest betalen. Bij de KVS vielen ze bijna van hun stoel (wij trouwens ook).

Wij willen dat de Brusselse meertalige context erkend wordt in de taalwetgeving. 'Vreemde' talen zoals het Engels worden aanvaard

als werktaal van de overheden in hun communicatie met de burger. Anderzijds moet iedereen op elk ogenblik van de dag in het Nederlands kunnen geholpen worden.

Een ruimtelijke stadshervorming: onze visie op het Brussel van de toekomst.

Architectuur is in Brussel lange tijd taboe geweest. Gevolg: Brussel heeft bijna geen noemenswaardige, hedendaagse architectuur gebouwd de laatste jaren. Ze zeggen wel eens dat het laatste grote bouwwerk in Brussel het Atomium was. Gebouwd in 1958. Architectuurbeleid is belangrijk. Daarom willen wij tijdens de volgende legislatuur volgende werken gerealiseerd zien, na internationale architectuurwedstrijden:

Een stadspark van 2 ha met openluchtwembad tussen Sainctelette, het Bécodok en de Havenlaan

Een nieuwe brug over het kanaal voor voetgangers, fietsers en openbaar vervoer ter hoogte van Picard-Bolivar

Een Europese bibliotheek

Internationale wedstrijden voor hoogbouw (kantoren Europese wijk en huisvesting)

Bellevue-Culture Canal (creatieve economiepool)

De herinrichting van de stationsomgeving Zuid en Centraal. **sp.a** wil een architectuur als deel van een maakbare stad, een maakbare verandering, een uitdrukking van stedelijke cultuur.

Daarom is er een nieuw Gewestelijk Ontwikkelingsplan (GewOP) nodig met volgende elementen:

Het GewOP moet kiezen voor een compacte stad. **Op sommige plaatsen moet de stad dichtbebouwd zijn, liefst in de hoogte met gemengde functies (wonen, handel, kantoren). We denken daarbij aan de zone rond het Weststation, de Noordwijk, Thurn & Taxis, de kanaalzone en de Zuidwijk. Op andere plaatsen moet er meer openbare ruimte komen.**

Heldere en afdwingbare normen om zwakke en ecologische functies te garanderen per wijk of per bouwblok: we denken daarbij aan groengebieden en natuurreervaten, een minimum aan open ruimte en speelruimte, sociale huisvesting, crèches en naschoolse opvang, parkeergarages voor bewoners, voetgangerszones.

De visie op wonen moet veranderen. Daarom moet er een specifiek architectuurprogramma worden ontwikkeld voor stedelijke functies, zoals sociale huisvesting met dubbel grondgebruik (wonen + tramdepot + metro-uitgang + school), pleinen, levenslang wonen (dankzij zorgwonen kunnen mensen in hun wijk blijven wonen).

Toerisme en citymarketing: meer dan Manneke Pis en het Atomium.

Juan woont in Madrid en is voor een week in Brussel. Hij komt toe in Zaventem en gaat met de trein naar Brussel. Hij koopt een ticket. In Brussel zelf moet hij een eindje met de metro en hij koopt opnieuw een ticket. 's Anderendaags bezoekt Juan een aantal mu-

sea, telkens moet hij een nieuw ticket kopen. Hij bezoekt nadien ook nog het Belfort in Brugge met opnieuw een nieuw ticket en de leeuw van Waterloo met alweer een ander ticket...

Er is nood aan een “oneticket”-systeem voor musea en bezienswaardigheden in Brussel, Vlaanderen en Wallonië en er moet 1 ticket voor het openbaar vervoer zijn.

Brussel moet zijn creatief potentieel versterken en meer kunstenaars aantrekken door kunstenaarsshotels te openen en door ateliers en tentoonstellingsruimtes ter beschikking te stellen.

Er moet een professioneel gewestelijk filmloket worden opgericht, zoals in de meeste Europese steden. Elke filmregisseur of -producent die op zoek is naar een geschikte locatie kan terecht bij het filmloket. Het loket zorgt ervoor dat de regels, tarieven en procedures geharmoniseerd zijn en legt een inventaris aan van historische gebouwen en sites waar gefilmd kan worden. Het promoot Brussel als locatie voor audiovisuele producties.

De toeristische sector in Brussel kan potentieel zo'n 10.000 extra banen creëren. Brussel heeft nood aan één duidelijke visie op de promotie van de stad, aan één huisstijl, een nieuw logo en een slogan waar elke Brusselaar zich in herkent. De bevoegdheid voor toerisme moet worden overgeheveld naar het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Brussel moet de vitrine, het visitekaartje van de EU zijn, een trekpleister voor toeristen en bewoners.

Er moet een bezoekerscentrum komen dat elke dag open is, ook in het weekend en waar iedereen terecht kan voor informatie over alle EU-instellingen.

De Europese wijk moet leefbaarder worden dankzij een versterkte woon- en handelsfunctie.

Er moet een Europese bibliotheek komen, die het kloppend hart is van de burgers van Europa, de Brusselaars, de Europese studenten, de toeristen & de expats.

Brussel moet een bereikbare stad zijn: wij willen een duurzame mobiliteit & openbare ruimte.

We willen de toegang tot het gewest verbeteren én verzekeren, wij willen de leefomgeving aangenamer maken en wij willen het aandeel van de auto met 22% terugdringen.

Een voetgangerszone in elke wijk.

De Vijfhoek zoveel mogelijk verkeersvrij maken en daar waar hij niet verkeersvrij is er een zone 30 van maken.

Van Brussel een fietsstad maken: dankzij het fietsbeleid van de afgelopen legislatuur is het aantal fietsers van 2004 tot 2009 gestegen van 1 naar 4%. Tegen 2014 willen we 15% fietsers in de stad zien.

De fietsinfrastructuur op de gewestwegen wordt versneld geïnstalleerd. Bij de heraanleg van wegen moet er altijd fietsinfrastructuur geïntegreerd worden. Waar het kan, willen we vrijliggende fietspaden aanleggen.

We willen nieuwe voertuigen aankopen, zodat iedereen plaats heeft op de metro, tram of bus, ook tijdens de spitsuren. Er moe-

ten ook meer trams, bussen en metro's rijden en er moeten nieuwe tram- en metrolijnen worden aangelegd:

- Een treintramverbinding in de Noordwijk & in de zone van Thurn & Taxis
- Tramlijnen: Centraal Station, van Wahis via Bordet tot aan de NAVO, van hoog Jette naar Thurn & Taxis en de Noordwijk tot Leopold III-laan, van Simonis naar Houba-Destrooper, verlenging van de tramlijn in St-Lambrechts-Woluwe ,tramlijn voor westelijke middenring
- Metrolijnen: de N-Z verbinding wordt metro en wordt doorgetrokken naar Schaarbeek en Evere in het noorden en naar Ukkel in het zuiden, metro doortrekken naar het Luxemburgstation, een metrolijn naar Neder-over-Heembeek.

De MOBIB-kaart van de MIVB moet je ook kunnen gebruiken op de Lijn, de Tec, de NMBS, en zelfs voor Cambio en Villo!

Het succes van Cambio verderzetten.

Gebruik van 4X4's en SUV's in de stad zwaar ontmoedigen, quads in de stad verbieden.

We willen overal hetzelfde straatmeubilair: gedaan met verschillende verlichtingspalen, bushokjes, zitbanken enz.

De toekomst is aan de steden. Niet aan landen maar aan stedelijke regio's. Maar is de toekomst ook aan Brussel? Het antwoord op die vraag hangt van ons allemaal af. Het is niet te laat om Brussel de ambitie te geven die het verdient.

Op 7 juni is het aan jou om te kiezen voor Brussel. Je bent overtuigd van onze visie en je wil voor **sp.a** stemmen. Hoe doe je dat? Eerst kies je de taal waar je wil in stemmen: Nederlands of Frans. Je brengt eerst je stem uit voor Europa. Daarna kan je stemmen voor het Brussels parlement. Dat doe je als volgt: Je kiest de Nederlandse taalgroep, lijst: nr 1 – **sp.a**. Je brengt je stem uit op de lijst of op 1 of meerdere kandidaten. Daarna kan je stemmen voor de Brusselse leden in het Vlaams parlement.

Het volledige programma zoals goedgekeurd door het congres van **sp.a** Brussel is beschikbaar via www.spabrussel.be.

